

Brandlbracke (vieräugl)

Oorspronkelijk doel

De Brandlbracke is bijzonder geschikt voor zwaar gebruik in het hooggebergte, maar ook in het vlakke land, als brak en zweethond een alom geliefde Jachthond.

Beknopte geschiedenis

De Brandbracke is een echte afstammeling van de Keltenbracke. Zoals bij bijna alle hondenrassen van oude oorsprong is de herkomst niet met zekerheid bekend.

Bij de Brandlbracke was er tot in het midden van de 19e eeuw geen geschiedkundig bewijs van herkomst. Dat komt omdat tot op dat moment geen gereguleerde fokkerij plaats vond.

Wordt ook wel vieräugl genoemd, hier duidt men op de 2 vlekjes boven zijn ogen (tanvlekjes), hierdoor lijkt het of de hond 4 ogen heeft.

Vroeger

FCI rasstandaard

Nu

Foto: Alice van Kempen

Uiterlijk volgens rasstandaard (FCI-063)

Middelgroot, sterk, lichtgestrekt, elastisch lichaam.

Oorspronkelijk doel in relatie tot het uiterlijk

Wordt van oudsher ook wel wildbodenhund genoemd, dit geeft aan dat hij goed is in het opzoeken van een wildspoor. Een perfecte neus is hierbij noodzaak.

Huidig uiterlijk

Grootte: 48 – 56 cm.

Schofthoogte: Reuen 50 – 56 cm, Teven: 48 – 54 cm.

Gedrag volgens rasstandaard

Fijne neus, vooral ook op de hazenspoor, met spoorzekerheid en spoorvastheid en een aangename hond.

Oorspronkelijk doel in relatie met gedrag

Vasthoudende brak, zeer spoorvast. Stabiel en fijn gedrag, maar als je er niet mee jaagt doe je hem te kort.

Huidig gedrag

Gezondheid *1

Zoals bij ieder levend wezen komen er bij de hond ziektes voor, het verdient voorkeur om de fokdieren te controleren op HD, ED en ECVO oogonderzoek.

Overige/Aandachtspunten

*1 Deze opsomming is niet volledig. Voor meer informatie verwijzen wij u graag naar www.licg.nl waar alle voorkomende ziekten en erfelijke afwijkingen zijn opgenomen en kort beschreven. Het LICG is een onafhankelijke organisatie over het verantwoord kopen en houden van huisdieren.